

Ročník 1990

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Částka 15

Vydána dne 13. března 1990

Cena Kčs 2,20

OBSAH:

62. Vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky o závaznosti Oprav a změn Československého lékopisu – čtvrtého vydání v České socialistické republice
63. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů v občanských, rodinných a trestních věcech

62

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky

ze dne 2. března 1990

o závaznosti Oprav a změn Československého lékopisu – čtvrtého vydání
v České socialistické republice

Ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy České socialistické republiky podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

§ 1

Tato vyhláška stanoví pro území České socialistické republiky závaznost Oprav a změn Československého lékopisu – čtvrtého vydání (dále jen „Opravy a změny“).¹⁾

¹⁾ Opravy a změny společně vydávají ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky a ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky v Avicenu, zdravotnickém nakladatelství.

§ 2

Opravy a změny tvoří nedílnou součást Československého lékopisu – čtvrtého vydání.²⁾

okresních a městských národních výborech, v ústavech národního zdraví a v dalších organizacích, pro které je Československý lékopis – čtvrté vydání závazný.³⁾

§ 4

§ 3

Opravy a změny jsou uloženy na krajských,

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1990.

Ministr:

Prof. MUDr. Klener DrSc. v. r.

63

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 28. března 1989 byla v Bratislavě podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních.

Se Smlouvou vysloveno souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Budapešti dne 13. ledna 1990.

Smlouva vstoupí v platnost na základě svého článku 93 dnem 12. února 1990. Tímto dnem pozbude platnosti Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 2. listopadu 1961, vyhlášená č. 91/1962 Sb.

Slovenské znění Smlouvy se vyhláší současně.*)

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů v občanských, rodinných a trestních věcech

Prezident Československé socialistické republiky

a

Prezidiální rada Maďarské lidové republiky vedení přáním co nejvíc upevnit všestranné přátelské vztahy a rozvíjet spolupráci mezi oběma státy a jejich národy v souladu se Smlouvou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou ze dne 14. června 1968,

ve snaze prohloubit a zdokonalit poskytování právní pomoci a právní styk mezi justičními a jinými orgány činnými v právních věcech a ochranu práv a zájmů státních občanů

se rozhodli uzavřít tuto smlouvu a k tomuto účelu jmenovali své zplnomocněnce:

Prezident Československé socialistické republiky

akademika Milana Čiče,
ministra spravedlnosti Slovenské socialistické republiky,

Prezidiální rada Maďarské lidové republiky
akademika Kálmána Kulcsára,
ministra spravedlnosti,

kterí po výměně svých plných mocí, které shledali v řádné a náležité formě, se dohodli takto:

²⁾ Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 10/1987 Sb., o závaznosti Československého lékopisu – čtvrtého vydání v České socialistické republice.

³⁾ § 2 odst. 1 vyhlášky č. 10/1987 Sb.

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

ČÁST PRVNÍ

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Právní ochrana

(1) Státní občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejnou právní ochranu v osobních a majetkových věcech jako státní občané druhé smluvní strany.

(2) Státní občané jedné smluvní strany mají právo obracet se volně a bez překážek na orgány druhé smluvní strany činné v občanských, rodinných a trestních věcech, vystupovat před nimi, podávat žádosti a návrhy a vykonávat jiné procesní úkony za stejných podmínek jako státní občané druhé smluvní strany.

(3) Ustanovení této smlouvy se použijí obdobně i na právnické osoby.

(1) Pro účely této smlouvy se občanskými věcmi rozumějí i pracovní věci a družstevní členské vztahy.

Článek 2

Právní pomoc

(1) Soudy, prokuratury, státní notářství (dále „justiční orgány“) a jiné orgány činné v občanských, rodinných a trestních věcech si poskytují v těchto věcech právní pomoc.

(2) V pracovních věcech si navzájem poskytnou právní pomoc jen příslušné justiční orgány.

Článek 3

Způsob styku

(1) Justiční orgány smluvních stran se při provádění této smlouvy stýkají navzájem přímo, pokud není v této smlouvě stanoveno jinak.

(2) Jiné orgány činné v občanských, rodinných a trestních věcech se při provádění této smlouvy stýkají prostřednictvím příslušných justičních orgánů, pokud není v této smlouvě stanoveno jinak.

(3) Ústředními orgány ve smyslu této smlouvy jsou ze strany Československé socialistické republiky Generální prokuratura Československé socialistické republiky, ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky; ze strany Maďarské lidové republiky ministerstvo spravedlnosti Maďarské lidové republiky a Generální prokuratura Maďarské lidové republiky.

Článek 4

Používání jazyka

(1) Orgány smluvních stran používají ve vzájem-

ných stycích při provádění této smlouvy vlastní úřední jazyk nebo ruský jazyk.

(2) Pro ulehčení právního styku se podle možnosti připojují překlady písemností v jazyku dožádané smluvní strany i v těch případech, ve kterých je smlouva povinně nepředepisuje.

Článek 5

Rozsah právní pomoci

Smluvní strany si poskytují právní pomoc výkonem jednotlivých úkonů, zejména sepsáním, zasíláním a doručováním listin, prováděním prohlídek, odnímáním a odevzdáváním věcných důkazů, získáváním a prováděním znaleckých posudků, výsledkem účastníků, obviněných, svědků, znalců a jiných osob a výkonem rozhodnutí.

Článek 6

Obsah dožádání o právní pomoc

(1) Dožádání musí obsahovat:

- a) označení dožadujícího orgánu,
- b) označení dožádaného orgánu,
- c) označení věci, ve které se žádá o právní pomoc,
- d) jméno a příjmení účastníků, místo jejich trvalého nebo přechodného pobytu, jejich státní občanství, povolání a v trestních věcech u obviněných, obžalovaných nebo odsouzených podle možnosti i místo a datum narození a jména rodičů; u právnických osob jejich název a sídlo,
- e) jména, příjmení a adresy svědků a zástupců osob uvedených v písmenu d),
- f) předmět dožádání a údaje, které jsou potřebné k vyřízení dožádání,
- g) v trestních věcech i opis a označení spáchaného trestného činu.

(2) Dožádání musí být opatřeno podpisem oprávněné úřední osoby a otiskem úředního razítka dožadujícího orgánu.

(3) Smluvní strany mohou při poskytování právní pomoci používat dvoujazyčné tiskopisy.

Článek 7

Způsob vyřízení dožádání

(1) Při vyřizování dožádání použije dožádaný orgán právní předpisy svého státu. Na žádost dožadujícího orgánu bude dožádání vyřízeno způsobem uvedeným v dožádání, pokud to není v rozporu s právním pořádkem dožádané smluvní strany.

(2) Jestliže dožádaný orgán není kompetentní, dožádání zašle kompetentnímu orgánu a uvědomí o tom dožadující orgán.

(3) Jestliže není známa přesná adresa osoby uvedené v dožádání, dožádaný orgán učiní potřebná opatření k jejímu zjištění. Jestliže nemůže zjistit adresu, uvědomí o tom dožadující orgán a současně vrátí dožádání.

(4) Na požádání dožadujícího orgánu dožádaný orgán včas oznámí dožadujícímu orgánu i zúčastněným stranám místo a čas vyřízení dožádání.

(5) Po vyřízení dožádání vrátí dožádaný orgán spisu dožadujícímu orgánu; v případech, ve kterých nebylo možno dožádání vyhovět, s vrácením spisů současně oznámí důvody, které zabránily jeho vyřízení.

Článek 8

Ochrana svědků a znalců

(1) Předvolání svědka nebo znalce, který má bydliště na území jedné smluvní strany, před justiční orgán druhé smluvní strany nemůže obsahovat hrozbu použití donucovacích prostředků pro případ nedostavení se.

(2) Svědek nebo znalec, který se na základě předvolání dostaví před dožadující orgán druhé smluvní strany, nesmí být bez ohledu na své státní občanství stíhán podle trestních ani správních předpisů za trestný čin, kterého se dožádání týká, ani za jiný čin, který spáchal před překročením státních hranic dožadující smluvní strany, a není možné na něm vykonat trest uložený za takový čin.

(3) Tuto ochranu však svědek nebo znalec ztratí, když neopustí území dožadující smluvní strany do týdne po tom, kdy mu dožadující orgán oznámí, že jeho přítomnost už není nutná. Do této lhůty se nezačítává doba, během které svědek nebo znalec nemohl opustit území dožadující smluvní strany bez svého zavazování.

(4) Svědek nebo znalec má právo na náhradu nákladů za cestu a pobyt, jakož i ušlého výdělku a znalec mimo toho i na znalečné. V předvolání se uvede, jaké náhrady patří svědkovi nebo znalci. Na jeho žádost se mu poskytne záloha na náhradu nákladů.

Článek 9

Doručování

Dožádaný orgán doručí písemnosti podle právních předpisů svého státu, jestliže doručovaná písemnost je napsaná v jazyku dožádané smluvní strany nebo je k ní připojený ověřený překlad do tohoto jazyka. Jinak doručí písemnost adresátu, pokud je ochoten převzít ji dobrovolně. Článek 6 a 7 této smlouvy se použije přiměřeně.

Článek 10

Doklad o doručení

Doručení se prokáže potvrzením podepsaným příjemcem a opatřeným otiskem úředního razítka dožádaného orgánu, datumem a podpisem oprávněné úřední osoby nebo potvrzením vydaným dožádaným orgánem, kterým se prokáže způsob, místo a čas doru-

čení. Jestliže se doručovaná písemnost zašle ve dvou vyhotoveních, může se přijetí písemnosti a provedené doručení potvrdit i na druhém stejnopise.

Článek 11

Doručování vlastním státním občanům

Smluvní strany mohou doručovat písemnosti svým státním občanům i prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů.

Článek 12

Náklady právní pomoci

(1) Za vyřízení dožádání nebude dožádaná smluvní strana žádat náhradu nákladů. Každá ze smluvních stran nese všechny náklady vzniklé při poskytování právní pomoci na svém území.

(2) Dožádaný orgán oznámí dožadujícímu orgánu výši vzniklých nákladů. Jestliže dožadující orgán vymůže náhradu nákladů od osoby, která je povinna ji zaplatit, náhrada nákladů zůstane dožadující smluvní straně.

Článek 13

Právní informace

Ústřední orgány smluvních stran si na žádost poskytují informace o právních předpisech, které platí, nebo platily na jejich území, jakož i informace o právní praxi justičních orgánů a o jiných právních otázkách.

Článek 14

Zjišťování adres a jiných údajů

(1) Justiční orgány smluvních stran si na žádost poskytují pomoc při zjišťování adres osob zdržujících se na jejich území, jestliže je to nutné k uplatnění práv jejich státních občanů.

(2) Jestliže se v justičním orgánu jedné smluvní strany uplatní nárok na výživné proti osobě, která se zdržuje na území druhé smluvní strany, justiční orgán této smluvní strany na žádost poskytne pomoc i při zjištění zaměstnavatele této osoby, jakož i výši jejího příjmu.

Článek 15

Platnost listin

(1) Listiny, které vydal nebo ověřil příslušný orgán jedné smluvní strany a které jsou opatřeny otiskem úředního razítka a podpisem oprávněné úřední osoby, se na území druhé smluvní strany použijí bez dalšího ověřování. Totéž platí i pro opisy a překlady listin, které ověřil příslušný orgán.

(2) Listiny, které se na území jedné smluvní strany považují za veřejné, mají na území druhé smluvní strany důkazní moc veřejných listin.

Zasílání dokladů o osobním stavu**Článek 16**

(1) Příslušné orgány smluvních stran si budou navzájem zasílat výpisy z matrik týkající se zápisu o státních občanech jedné smluvní strany v matrikách druhé smluvní strany. Výpisy se budou zasílat ihned po provedení zápisu do matrik, a to bezplatně diplomatickou cestou. To platí i pro dodatečné zápisy, změny nebo opravy zápisů.

(2) Příslušné orgány jedné smluvní strany zašlou na žádost orgánů druhé smluvní strany žádané výpisy pro úřední potřebu bezplatně diplomatickou cestou.

(3) Žádosti státních občanů jedné smluvní strany o zaslání výpisu z matriky je možné zaslat přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany. Vyžádané doklady se žadateli zašlou prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu smluvní strany, jejíž orgán doklad vydal. Diplomatická mise nebo konzulární úřad při odevzdání vybere od žadatele poplatek za vyhotovení dokladu.

Článek 17

Příslušné orgány smluvních stran si budou zasílat opisy pravomocných rozhodnutí týkajících se osobního stavu státních občanů druhé smluvní strany.

Článek 18

Žádosti státních občanů jedné smluvní strany o vydání a zaslání listin o vzdělání, o trvání pracovního poměru včetně mzdy nebo jiných listin o osobních nebo majetkových právech a zájmech těchto státních občanů je možné zaslat přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany. Jestliže orgán není příslušný k vydání a zaslání těchto listin, zašle žádost příslušnému orgánu a uvědomí o tom žadatele. Vyžádané doklady se žadateli zašlou prostřednictvím diplomatické mise nebo konzulárního úřadu smluvní strany, jejíž orgán doklad vydal. Diplomatická mise nebo konzulární úřad při odevzdání vybere od žadatele poplatek za vyhotovení dokladu.

Článek 19**Vydání věcí a převod peněz**

Jestliže podle ustanovení této smlouvy dojde k odevzdání, vývozu nebo převodu věcí, platebních prostředků nebo pohledávek, provede se to podle právního řádu dožádané smluvní strany.

ČÁST DRUHÁ**Občanské a rodinné věci****HLAVA PRVNÍ****Prekážky zahájeného řízení a rozhodnutí věci****Článek 20**

Jestliže je dána pravomoc justičních orgánů obou smluvních stran podle této smlouvy a zahájí se řízení v téže věci mezi týmiž účastníky před justičními orgány obou smluvních stran, justiční orgán, před kterým se řízení zahájilo později, podle právního řádu svého státu buď řízení zastaví, nebo návrh zamítne. To obdobně platí o pravomocně rozhodnuté věci.

HLAVA DRUHÁ**Věci osobního stavu****Způsobilost k právům a právním úkonům****Článek 21**

(1) Způsobilost fyzické osoby k právům a právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je tato osoba.

(2) Způsobilost právnické osoby k právům a právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, podle kterého právnická osoba vznikla.

Článek 22

Pokud tato smlouva nestanoví jinak, je k řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům dána pravomoc soudu smluvní strany, jejíž státním občanem je osoba, o jejíž způsobilosti se má rozhodnout.

Článek 23

(1) Jestliže soud jedné smluvní strany zjistí, že jsou důvody pro zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům státního občana druhé smluvní strany, který má bydliště na jejím území, uvědomí o tom příslušný soud druhé smluvní strany. To platí i v tom případě, když soud učiní dočasné opatření potřebné k ochraně tohoto státního občana nebo jeho majetku.

(2) Jestliže soud druhé smluvní strany, který byl uvědomen o důvodech pro zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, nezahájí do tří měsíců řízení nebo se v této lhůtě nevyjádří, zahájí řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům soud té smluvní strany, na jejímž území má tento státní občan bydliště. V takovém případě může být vysloveno rozhodnutí o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům jen z důvodů, které jsou stanoveny právními řády obou smluvních stran. Rozhodnutí o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům se zašle příslušnému soudu druhé smluvní strany.

Článek 24

Ustanovení článku 23 této smlouvy se použije obdobně i při rozhodování o vrácení způsobilosti k právním úkonům.

Článek 25

Prohlášení za mrtvého, nezvěstného a důkaz smrti

(1) Prohlášení za mrtvého se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem byla osoba, která má být prohlášena za mrtvého, v době, kdy podle posledních zpráv byla ještě na živu.

(2) Pravomoc k řízení o prohlášení státního občana za mrtvého je dána soudu smluvní strany, jejíž státním občanem byla osoba, která má být prohlášena za mrtvého, v době, kdy podle posledních zpráv byla ještě naživu.

(3) Soud jedné smluvní strany může prohlásit státního občana druhé smluvní strany za mrtvého:

- a) na návrh osoby, která hodlá uplatnit nárok vyplývající z dědického nebo manželského majetkového práva na nemovitost nezvěstného nacházející se na území smluvní strany, jejíž orgán provádí řízení,
- b) na návrh manžela nezvěstného, který v době podání návrhu má bydliště na území smluvní strany, jejíž orgán provádí řízení.

(4) V případech uvedených v odstavci 3 se použije právní řád podle odstavce 1. Rozhodnutí vynesená podle odstavce 3 mají právní důsledky jen na území smluvní strany, jejíž soud o věci rozhodl.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se použijí obdobně na prohlášení za nezvěstného a důkaz smrti.

HLAVA TŘETÍ

Věci rodinné

Článek 26

Uzavření manželství

(1) Podmínky uzavření manželství se řídí pro každého státního občana, který hodlá uzavřít manželství, právním řádem smluvní strany, jejíž je státním občanem.

(2) Forma uzavření manželství se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá.

Článek 27

Osobní a majetkové vztahy manželů

(1) Osobní a majetkové vztahy manželů, kteří jsou státními občany jedné smluvní strany a mají bydliště na území druhé smluvní strany, se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž jsou státními občany.

(2) Je-li jeden z manželů státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem smluvní strany, na jejímž území mají nebo naposledy měli společné bydliště. Jestliže tak-

véto společné bydliště neměli, použije soud právní řád svého státu.

(3) K řízení o osobních a majetkových vztazích manželů je dána pravomoc soudů obou smluvních stran.

Článek 28

Rozvod

(1) Rozvod manželství manželů, kteří jsou státními občany jedné smluvní strany a v době podání návrhu mají bydliště na území druhé smluvní strany, se řídí právním řádem smluvní strany, jejímiž státními občany jsou v době podání návrhu.

(2) Je-li jeden z manželů státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, použije soud právní řád svého státu.

(3) Pravomoc k řízení o rozvodu je dána soudům obou smluvních stran.

Článek 29

Určení neexistence manželství a neplatnosti manželství

(1) Určení neexistence manželství a vyslovení neplatnosti manželství pro nedostatek základních podmínek uzavření manželství se řídí právním řádem, který se měl použít podle článku 26 odst. 1 této smlouvy.

(2) Určení neexistence manželství a vyslovení neplatnosti manželství pro porušení formy při uzavření manželství se řídí právním řádem platným v místě, kde bylo manželství uzavřeno.

(3) K řízení o určení neexistence manželství a neplatnosti manželství je dána pravomoc soudů obou smluvních stran.

Článek 30

Právní vztahy mezi rodiči a dětmi

(1) Určení, uznání a popření otcovství se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se dítě narodilo.

(2) Pokud jde o formu uznání otcovství, postačí, jestliže se postupovalo podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území k uznání došlo.

(3) Ostatní právní vztahy mezi rodiči a dětmi, zejména úprava výchovy a výživy dítěte, se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území má dítě bydliště.

(4) K řízení o právních vztazích mezi rodiči a dětmi je dána pravomoc orgánu smluvní strany, na jejímž území má dítě bydliště. V případě rozvodu manželství rodičů je dána pravomoc toho orgánu, před kterým se koná řízení o rozvod manželství.

Článek 31

Ostatní druhy vyživovací povinnosti

(1) Ostatní druhy vyživovací povinnosti podle rodinného práva se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je osoba, která uplatňuje nárok na výživné.

(2) Pravomoc k řízení je dána soudu smluvní strany, na jejímž území má bydliště osoba, která uplatňuje nárok na výživné.

Článek 32

Osvojení

(1) Osvojení se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je osvojitel v době podání návrhu na osvojení.

(2) K osvojení musí dát souhlas dítě, jakož i jiné osoby a orgány, vyžadují-li to právní předpisy smluvní strany, jejíž státním občanem je osvojované dítě.

(3) Jestliže dítě osvojují manželé, z nichž jeden je státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, musí být splněny podmínky stanovené právními řády obou smluvních stran.

(4) K řízení o osvojení je dána pravomoc orgánu smluvní strany, jejíž státním občanem je osvojitel v době podání návrhu na osvojení; v případě, že dítě osvojují manželé, z nichž jeden je státním občanem jedné smluvní strany a druhý státním občanem druhé smluvní strany, je dána pravomoc orgánu smluvní strany, na jejímž území mají nebo naposledy měli manželé společné bydliště.

(5) Ustanovení předchozích odstavců se obdobně vztahují i na zrušení osvojení.

Opatrovnictví a poručnictví

Článek 33

(1) Vznik a zánik opatrovnictví a poručnictví se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je opatrovanec nebo poručenec.

(2) Právní vztahy mezi opatrovníkem a opatrovancem a mezi poručníkem a poručenecem se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž orgán ustanovil opatrovníka nebo poručníka.

(3) Povinnost přijmout funkci opatrovníka a poručníka se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem je osoba, která má být ustanovena za opatrovníka nebo poručníka.

(4) K řízení o opatrovnictví a poručnictví je dána pravomoc orgánu smluvní strany, jejíž státním občanem je opatrovanec nebo poručenec.

(5) Má-li opatrovanec nebo poručenec bydliště na

území jedné smluvní strany, může se za opatrovníka nebo poručníka ustanovit i státní občan druhé smluvní strany, a to za předpokladu, že má bydliště na území smluvní strany, kde se má opatrovnictví nebo poručnictví vykonávat, a že jeho ustanovení nejlépe vyhovuje zájmům opatrovance nebo poručenec.

Článek 34

(1) Jsou-li k ochraně zájmů státního občana jedné smluvní strany, jehož bydliště nebo majetek je na území druhé smluvní strany, potřebná opatrovnická nebo poručnická opatření, orgán této smluvní strany o tom bez odkladu uvědomí orgán uvedený v článku 33 odst. 4 této smlouvy.

(2) V neodkladných případech může orgán druhé smluvní strany učinit přiměřená dočasná opatření podle právního řádu svého státu, musí však o tom bez odkladu uvědomit orgán uvedený v článku 33 odst. 4 této smlouvy. Tato opatření zůstanou v platnosti až do jiného rozhodnutí tohoto orgánu.

Článek 35

(1) Orgán, jehož pravomoc je dána podle článku 33 odst. 4 této smlouvy, může přenést poručnictví nebo opatrovnictví na orgán druhé smluvní strany, jestliže osoba, které byl ustanoven poručník nebo opatrovník, má na území této smluvní strany bydliště, přechodný pobyt nebo majetek. Přenesení poručnictví nebo opatrovnictví nabude účinnosti, jestliže dožádáný orgán převezme poručnictví nebo opatrovnictví a uvědomí o tom dožadující orgán.

(2) Orgán, který podle odstavce 1 převzal vedení opatrovnictví nebo poručnictví, jej vede podle právního řádu svého státu; pokud jde o způsobilost k právům a právním úkonům, postupuje však podle právního řádu smluvní strany, jejíž státním občanem je opatrovanec nebo poručenec. Není oprávněn k vydávání rozhodnutí o osobním stavu; může však udělit souhlas k uzavření manželství, jestliže se to vyžaduje podle právního řádu státu, jehož státním občanem je opatrovanec nebo poručenec.

HLAVA ČTVRTÁ

Majetkové věci

Článek 36

Forma právních úkonů

(1) Forma právních úkonů se řídí právním řádem smluvní strany, kterým se řídí právní úkon sám. Stačí však, postupuje-li se podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byl právní úkon učiněn.

(2) Forma právních úkonů týkajících se nemovitostí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území je nemovitost.

Článek 37

Právní vztahy k nemovitostem

(1) Právní vztahy k nemovitostem se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území je nemovitost.

(2) K řízení o právních vztazích k nemovitostem je dána pravomoc orgánu smluvní strany, na jejímž území je nemovitost.

Článek 38

Smluvní závazkové vztahy

(1) Smluvní závazkové vztahy, s výjimkou závazků týkajících se nemovitostí, se řídí právním řádem smluvní strany, který si zvolí účastníci smlouvy.

(2) Jestliže k takovému volbě práva nedošlo, smluvní závazkové vztahy se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se smlouva uzavřela. Uzavřela-li se smlouva mezi nepřítomnými, řídí se právním řádem bydliště (sídla) příjemce návrhu na uzavření smlouvy.

(3) K řízení o smluvních závazkových vztazích je dána pravomoc soudu smluvní strany, na němž se účastníci smlouvy písemně dohodli. Není-li takového dohody, pravomoc je dána soudu smluvní strany, na jejímž území má bydliště (sídlo) odpůrce. Pravomoc je dána i soudu smluvní strany, na jejímž území má bydliště (sídlo) žalobce, je-li na tomto území předmět sporu nebo majetek odpůrce.

Článek 39

Odpovědnost za škodu

(1) Odpovědnost za škodu způsobenou mimo smlouvu se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území došlo k vzniku škody. Jsou-li škůdce a poškozený státními občany druhé smluvní strany a mají na jejím území bydliště, použije se právní řád této smluvní strany.

(2) Uplatnění regresního nároku vzniklého v souvislosti s poškozením na zdraví nebo smrtí se řídí právním řádem té smluvní strany, která poskytla služby podle svých předpisů sociálního zabezpečení nebo podle jiných předpisů, které jsou právním základem pro regres.

(3) K rozhodování sporů vyplývajících ze škody způsobené mimo smlouvu je dána pravomoc soudu smluvní strany, na jejímž území došlo k vzniku škody nebo na jejímž území má škůdce bydliště (sídlo). Pravomoc je dána i soudu smluvní strany, na jejímž území má bydliště (sídlo) poškozený, má-li škůdce na tomto území majetek.

HLAVA PÁTÁ

Dědické věci

Článek 40

Zásada rovnosti

(1) Státní občané jedné smluvní strany mají na území druhé smluvní strany stejné postavení jako vlastní státní občané, jde-li o nabývání majetku nebo jiných práv nacházejících se na území druhé smluvní strany děděním ze zákona nebo na základě vypořádání pro případ smrti, jakož i v případě způsobilosti zřídit nebo zrušit vypořádání pro případ smrti.

(2) Státní občané jedné smluvní strany mohou v závěti nakládat se svým majetkem nacházejícím se na území druhé smluvní strany.

Článek 41

Použití práva

(1) Dědění movitostí se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době smrti.

(2) Dědění nemovitostí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se nachází nemovitost.

(3) Posouzení toho, zda jde o movitost nebo nemovitost, se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se majetek nachází.

Článek 42

Odúmrtí

Zůstalo-li dědictví a podle právního řádu smluvní strany, kterým se řídí dědění, není dědiců, movitosti nabude smluvní strana, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době smrti, a nemovitosti smluvní strana, na jejímž území se nacházejí.

Článek 43

Závěť

(1) Způsobilost zřídit nebo zrušit závěť, nebo vydědit, jakož i právní účinky nedostatků v projevu vůle se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době projevu vůle. Toto právo je rozhodující i při určení, které druhy vypořádání pro případ smrti jsou přípustné.

(2) Forma zřízení nebo zrušení závěti nebo vydělení se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době právního úkonu. Stačí však, bylo-li postupováno podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byl uvedený právní úkon učiněn.

Článek 44

Pravomoc v dědických věcech

(1) K projednání movitého dědictví, s výjimkou případu uvedeného v odstavci 4, je dána pravomoc justičnímu orgánu smluvní strany, jejíž státním občanem byl zůstavitel v době smrti.

(2) K projednání nemovitého dědictví je dána pravomoc justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území se nemovitost nachází.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i pro určení pravomoci k projednávání sporů, které vzniknou v souvislosti s dědictvím.

(4) Jsou-li předmětem dědictví movitosti, které jsou po smrti státního občana jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, a souhlasí-li s tím všichni známí dědici a odkazovníci, projedná dědictví na návrh dědice nebo odkazovníka příslušný justiční orgán této smluvní strany.

Článek 45

Oznamování úmrtí

Zemře-li státní občan jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, uvědomí příslušný orgán bez odkladu přímo diplomatickou misí nebo konzulární úřad druhé smluvní strany o úmrtí a oznámí mu všechno, co je známo o dědících a odkazovnicích, o jejich bydlišti nebo pobytu a o rozsahu dědictví, jakož i o případném vypořádání pro případ smrti. Má-li tento orgán vědomost o tom, že po zemřelém zůstal majetek i v jiném státu, oznámí i tuto okolnost.

Článek 46

Oprávnění diplomatické mise nebo konzulárního úřadu v dědických věcech

(1) V dědických věcech včetně dědických sporů jsou diplomatické mise a konzulární úřady smluvních stran oprávněny zastupovat, s výjimkou práva odmítnout dědictví, bez zvláštního zmocnění před orgány druhé smluvní strany státní občany svého státu, jsou-li tito státní občané nepřítomní a nemají-li zmocnění.

(2) Zemře-li státní občan jedné smluvní strany v době přechodného pobytu na území druhé smluvní strany, odevzdají se věci, které měl u sebe, bez dalšího řízení spolu s jejich seznamem diplomatické misí nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany, jejíž byl státním občanem. Pro vývoz těchto věcí se obdobně použije ustanovení článku 19 této smlouvy.

Článek 47

Vyhlášení závěti

K vyhlášení závěti je dána pravomoc justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území je závěť. Justičnímu orgánu příslušnému projednat dědictví je třeba zaslat ověřený opis závěti a zápis o jejím vyhlášení.

Článek 48

Opatření k zabezpečení dědictví

(1) Orgán smluvní strany, na jejímž území je dědictví po státním občanu druhé smluvní strany, učiní podle právního řádu svého státu opatření potřebná k zabezpečení dědictví a k jeho správě. Stejně budou příslušné orgány smluvních stran postupovat i v případech, přichází-li jako dědic nebo odkazovník do úvahy státní občan druhé smluvní strany.

(2) O opatřeních podle odstavce 1 je třeba uvědomit diplomatickou misí nebo konzulární úřad druhé smluvní strany, které mohou při jejich výkonu spolupůsobit přímo nebo prostřednictvím zmocněnce. Na jejich návrh se mohou opatření změnit nebo zrušit, nebo jejich výkon odložit.

(3) Podle žádosti orgánu příslušného projednat dědictví se opatření podle odstavce 1 změní nebo zruší, nebo se jejich výkon odloží.

Článek 49

Vydání dědictví

(1) Dědictví skádající se z movitostí nebo výtěžek z prodeje movitostí a nemovitostí patřících do dědictví na území jedné smluvní strany se po skončení dědického řízení vydá dědicům nebo odkazovníkům, kteří mají bydliště na území druhé smluvní strany. Není-li možno odevzdat dědictví nebo jeho výtěžek přímo jeho dědicům, odkazovníkům nebo jejich zmocněncům, vydá se diplomatické misí nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany.

(2) Vydát dědictví podle odstavce 1 je možné tehdy, jestliže:

- a) všechny pohledávky věřitelů zůstavitele přihlášené ve lhůtě stanovené právním řádem smluvní strany, jejíž justiční orgán má pravomoc k řízení o dědictví, byly zaplacený nebo zajištěny,
- b) všechny dlužné daně a poplatky byly zaplacený nebo zajištěny,
- c) příslušné orgány daly souhlas k vývozu věcí patřících do dědictví nebo k převodu výtěžku z jejich prodeje, je-li takovýto souhlas potřebný.

HLAVA ŠESTÁ**Pracovní věci**

Článek 50

(1) Nedohodnou-li se účastníci jinak, pracovní poměr se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území vykonává pracovník práci.

(2) Jestliže státní občan jedné smluvní strany vykonává práci na území druhé smluvní strany, řídí se pracovní poměr právním řádem smluvní strany, kde má sídlo vysílající organizace, s výjimkou, jestliže i bydliště pracovníka je na území smluvní strany, kde vykonává práci.

(3) Pracovní poměr pracovníka, který vykonává práci na vodním nebo vzdušném dopravním prostředku, se řídí právním řádem smluvní strany, kde byl dopravní prostředek registrován; pracovní poměr pracovníka železničního nebo silničního dopravce se řídí právním řádem smluvní strany, kde má sídlo dopravce.

(4) Podle právního řádu majícího rozhodující význam pro pracovní poměr se posuzují materiální a formální náležitosti platnosti pracovní smlouvy, následky neplatnosti pracovní smlouvy, jakož i obsah a zánik pracovního poměru včetně sporů vyplývajících z pracovního poměru.

(5) K řízení v pracovních věcech je dána pravomoc soudu nebo jiného orgánu smluvní strany oprávněného k projednávání pracovních sporů, na jejímž území má odpůrce bydliště (sídlo). Pravomoc je dána i soudu (orgánu) smluvní strany, na jejímž území vykonává pracovník práci.

HLAVA SEDMÁ

Náklady řízení

Článek 51

Osvobození od zálohy na náklady řízení

Státním občanům jedné smluvní strany, kteří vystupují před orgány druhé smluvní strany, pokud mají bydliště, pobyt nebo sídlo na území jedné ze smluvních stran, nelze uložit složení zálohy na náklady řízení jen z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že na území druhé smluvní strany nemají bydliště, pobyt nebo sídlo.

Osvobození od poplatků

Článek 52

(1) Státním občanům jedné smluvní strany se přiznává na území druhé smluvní strany osvobození od soudních, notářských a správních poplatků a další výhody týkající se poplatků, jakož i jiných nákladů řízení za stejných podmínek jako vlastním státním občanům. To samé se vztahuje na osvobození od placení hotevých výdajů zástupce a placení odměny za zastupování.

(2) Osvobození se vztahuje i na řízení o výkonu rozhodnutí.

Článek 53

(1) Osvobození podle článku 52 této smlouvy se poskytuje na základě osvědčení o osobních, rodinných a majetkových poměrech žadatele. Toto osvědčení vydává příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel bydliště nebo pobyt.

(2) Nemá-li žadatel bydliště ani pobyt na území žádné ze smluvních stran, osvědčení může vydat

diplomatická mise nebo konzulární úřad smluvní strany, jejíž je státním občanem.

(3) Orgán, který rozhoduje o žádosti o osvobození, může od orgánu, který osvědčení vydal, žádat doplnění údajů nebo potřebné objasnění.

Článek 54

(1) Jestliže státní občan jedné smluvní strany podává žádost o osvobození podle článku 52 této smlouvy před příslušným orgánem druhé smluvní strany, může tak učinit před příslušným orgánem podle místa svého bydliště nebo pobytu. Tento orgán postoupí žádost spolu s osvědčením vydaným podle článku 53 této smlouvy příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

(2) Žádost o osvobození podle článku 52 této smlouvy je možno podat současně s návrhem na zahájení řízení, pro které se osvobození žádá.

Článek 55

Osvobození podle článku 52 této smlouvy přiznané příslušným orgánem jedné smluvní strany v určité věci se vztahuje na všechny procesní úkony, které provede v tomto řízení orgán druhé smluvní strany.

HLAVA OSMÁ

Uznání a výkon rozhodnutí

Článek 56

Uznání a výkon rozhodnutí ve věcech nemajetkové povahy

(1) Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí nemajetkové povahy v občanských a rodinných věcech, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, se uznávají na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení pod podmínkou, že justiční orgány druhé smluvní strany nevydaly pravomocné rozhodnutí v téže věci dříve, nebo pokud podle této smlouvy, resp. v případech touto smlouvou neupravených podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se o uznání žádá, není řízení ve výlučné pravomoci justičních orgánů této smluvní strany.

(2) Jestliže orgán jedné smluvní strany vydal pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o umístění dítěte, je toto rozhodnutí třeba vykonat i na území druhé smluvní strany, kde dítě žije, je-li dítě státním občanem jedné ze smluvních stran. Pro výkon těchto rozhodnutí se použije obdobně ustanovení o výkonu rozhodnutí v majetkových věcech.

Uznání a výkon rozhodnutí v majetkových věcech

Článek 57

(1) Smluvní strany za podmínek stanovených

v této smlouvě uznávají a vykonávají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí soudů majetkové povahy v občanských a rodinných věcech, jakož i soudem schválené smíry v těchto věcech,
- b) rozhodnutí soudů v trestních věcech týkající se náhrady škody.

(2) Za rozhodnutí soudů ve smyslu odstavce 1 se považují i rozhodnutí v dědických věcech vydaná orgány smluvní strany, které mají podle právního řádu této smluvní strany pravomoc k řízení.

Článek 58

Smluvní strany uzávají a vykonávají právoplatná rozhodnutí rozhodčích soudců vydaná po nabytí platnosti smlouvy, jakož i smíru uzavřené před těmito soudy, jestliže podmínky rozhodčí smlouvy, případně doložky jsou v souladu s právním řádem obou smluvních stran.

Článek 59

Rozhodnutí uvedená v článku 57 této smlouvy se budou uznávat a vykonávat pod podmínkou, že:

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno; předběžně vykonatelná rozhodnutí a předběžná opatření je možné v dožádaném státě uznat a vykonat, i když podléhají řádným opravným prostředkům, jsou-li vykonatelná podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla vydána,
- b) justiční orgán smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydané, měl pravomoc rozhodnout ve věci podle této smlouvy a v případech neupravených touto smlouvou podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území se žádá o uznání nebo výkon,
- c) účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydané a který se jednání nezúčastnil, byl k jednání řádně a včas předvolán podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydané, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen,
- d) o téže věci mezi týmiž účastníky již dříve pravomocně nerozhodl soud smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat a vykonat,
- e) v téže věci mezi týmiž účastníky nebylo uznáno nebo vykonáno rozhodnutí justičního orgánu třetího státu.

Článek 60

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí se může podat přímo příslušnému soudu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, nebo soudu, který rozhodl v prvním stupni; v tomto

případě se návrh postoupí příslušnému soudu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 3 této smlouvy.

(2) Náležitosti návrhu na výkon rozhodnutí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí vykonat. V návrhu na výkon rozhodnutí ukládajícího zaplacení peněžité sumy oprávněný uvede, jakým způsobem se má výkon rozhodnutí uskutečnit.

(3) K návrhu na uznání nebo výkon rozhodnutí je třeba připojit:

- a) rozhodnutí nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí spolu s potvrzením o pravomocnosti a vykonatelnosti nebo předběžné vykonatelnosti, pokud to nevyplývá ze samotného rozhodnutí,
- b) potvrzení o tom, že účastníkovi, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se jednání nezúčastnil, bylo řádně a včas doručeno předvolání k prvnímu jednání a návrh na zahájení řízení, jakož i rozhodnutí ve věci podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen,
- c) ověřený překlad návrhu na uznání nebo výkon rozhodnutí i listin uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce do jazyka smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat.

(4) Návrh na výkon rozhodnutí je třeba předložit s takovým počtem stejnopisů s přílohami, aby jeden stejnopis zůstal u soudu, který bude rozhodovat o nařízení výkonu, a aby každý účastník, proti kterému návrh směřuje, dostal jeden stejnopis.

Způsob uznání a výkon rozhodnutí

Článek 61

(1) Pravomoc uznat nebo nařídit výkon rozhodnutí má soud smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat.

(2) Soud, který rozhoduje o uznání nebo nařízení výkonu rozhodnutí, se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky uvedené v článcích 57, 58 a 59 této smlouvy, a jestliže zjistí, že tyto podmínky byly splněny, rozhodnutí uzná nebo nařídí jeho výkon. Věcná a místní příslušnost soudu se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat.

(3) Pro výkon rozhodnutí se použije právní řád smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí vykonat.

(4) Jestliže byl na území smluvní strany, jejíž soud vydal rozhodnutí, jeho výkon odložen, uvědomí se o tom dožádaný soud druhé smluvní strany, který nebude ve výkonu pokračovat.

(5) Považuje-li to soud za potřebné, může před-

volat a vyslechnout účastníky řízení; může si vyžádat i další informace od soudu, který rozhodnutí vydal.

Článek 62

Povinný může podat proti výkonu rozhodnutí námitky, je-li to přípustné podle právního řádu smluvní strany, jejíž soud rozhodnutí vydal.

Článek 63

Vývoz věcí a převod peněz

Ustanoveními této smlouvy o výkonu rozhodnutí nejsou dotčeny právní předpisy smluvních stran ve smyslu článku 19 této smlouvy týkající se převodu peněz nebo vývozu věcí získaných výkonem rozhodnutí.

Výkon rozhodnutí o náhradě nákladů

Článek 64

(1) Jestliže účastníkovi osvobozenému podle článku 52 této smlouvy bylo pravomocným rozhodnutím uloženo na území jedné smluvní strany nahradit náklady řízení druhého účastníka, příslušný soud druhé smluvní strany nařídí výkon rozhodnutí k vyřízení těchto nákladů na návrh oprávněného bezplatně.

(2) Do nákladů řízení o nařízení výkonu rozhodnutí se počítají i náklady spojené s překladem a ověřením listin uvedených v článku 60 odst. 3 písm. c) a článku 65 odst. 2 této smlouvy.

Článek 65

(1) Soud, který nařídil výkon rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, omezí své zkoumání jen na to, zda rozhodnutí nabylo právní moci a zda je vykonatelné.

(2) K návrhu na výkon rozhodnutí se připojí rozhodnutí nebo ověřený opis části rozhodnutí obsahující výrok o nákladech řízení a potvrzení vydané soudem, který rozhodl v prvním stupni, že výrok o nákladech řízení je pravomocný a vykonatelný. Tyto doklady musí být opatřeny ověřeným překladem do jazyka smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí vykonat.

(3) Orgán smluvní strany, na jejímž území náklady vznikly, požádá příslušný soud druhé smluvní strany, aby vymohl náklady řízení. Soud odevzdá vyřešenou sumu diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany.

Článek 66

(1) Návrh na výkon rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, které se má vykonat na území druhé smluvní strany, je možné podat na soudě, který vydal

rozhodnutí o nákladech, nebo na soudě, který rozhodl v prvním stupni.

(2) Soud uvedený v odstavci 1 zašle návrh příslušnému soudu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 3 této smlouvy.

Článek 67

Ustanovení článků 56, 57 a 59 až 66 této smlouvy se použijí i na pravomocná a vykonatelná rozhodnutí vydaná před nabytím platnosti smlouvy.

ČÁST TŘETÍ

Věci trestní

HLAVA PRVNÍ

Převzetí trestního stíhání

Článek 68

Povinnost převzít trestní stíhání

(1) Každá smluvní strana se na žádost druhé smluvní strany zavazuje zahájit trestní stíhání proti svému státnímu občanovi, jakož i jiné osobě, má-li tato osoba na jejím území bydliště, je-li stíhána pro důvodné podezření z takových činů spáchaných na území druhé smluvní strany, které jsou soudně trestné podle právního řádu obou smluvních stran.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije i tehdy, jestliže čin, v souvislosti s nímž se podává žádost o převzetí trestního stíhání, se podle právního řádu dožadující smluvní strany považuje za soudně trestný čin a podle právního řádu dožadované smluvní strany jen za přestupek.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 příslušné orgány dožadované smluvní strany postupují podle svého právního řádu.

(4) Nároky poškozených na náhradu škody, byly-li uplatněny v původním řízení, se stanou součástí převzatého řízení.

Článek 69

Žádost o převzetí trestního stíhání

(1) Žádost o převzetí trestního stíhání musí obsahovat zejména:

- označení dožadujícího orgánu;
- jméno a příjmení osoby, která měla spáchat čin, její státní občanství, bydliště, jakož i další osobní údaje;
- popis činu, v souvislosti s nímž se podává žádost o převzetí trestního stíhání;
- znění ustanovení právního předpisu dožadující smluvní strany, podle něhož se čin považuje za soudně trestný, jakož i dalších ustanovení, která mají podstatný význam při převzatém stíhání;
- rozsah způsobené škody a případné nároky poškozených na jejich náhradu.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčeno ustanovení článku 6 této smlouvy o náležitostech dožádání.

(3) K žádosti se přikládají trestní spisy nebo jejich ověřené opisy a důkazy, které má k dispozici dožadující smluvní strana.

Článek 70

Opatření k návratu obviněného

(1) Jestliže je obviněný v době podání žádosti o převzetí trestního stíhání ve vazbě na území dožadující smluvní strany, převezte se na území dožádané smluvní strany.

(2) Jestliže je obviněný v době podání žádosti o převzetí trestního stíhání na svobodě, dožadující strana, je-li to potřebné, učiní přiměřená opatření podle svého právního řádu k jeho návratu na území dožádané smluvní strany.

Článek 71

Oznámení výsledků převzatého trestního stíhání

Dožádaná smluvní strana je povinna uvědomit dožadující smluvní stranu o výsledku převzatého trestního stíhání. Dojde-li k pravomocnému odsouzení, zašle se na žádost dožadující smluvní strany i opis rozsudku.

Článek 72

Důsledky převzetí trestního stíhání

(1) Jestliže byla podána žádost o převzetí trestního stíhání podle článku 68 této smlouvy, nemůže se po právní moci konečného rozhodnutí orgánu dožádané smluvní strany zahájit trestní stíhání před orgány dožadující smluvní strany, a bylo-li zahájeno, musí být zastaveno.

(2) Trestní stíhání na území dožadující smluvní strany se může znovu zahájit, jestliže se obviněný vyhne trestnímu stíhání na území dožádané smluvní strany.

HLAVA DRUHÁ

Vydávání

Článek 73

Povinnost k vydání

(1) Smluvní strany se zavazují, že za podmínek stanovených v této smlouvě si budou na základě žádosti navzájem vydávat k provedení trestního řízení nebo k výkonu trestu odnětí svobody osoby, které se zdržují na jejich území.

(2) Vydání k provedení trestního řízení je přípustné jen u soudně trestných činů, za které může být uložen podle právního řádu obou smluvních stran trest odnětí svobody na jeden rok.

(3) Vydání k výkonu trestu odnětí svobody je přípustné jen u činů soudně trestných podle právního řádu obou smluvních stran, za které byla vyžádaná osoba odsouzena k trestu odnětí svobody.

Článek 74

Odmítnutí vydání

(1) K vydání nedojde, jestliže:

- vyžádaná osoba je státním občanem dožádané smluvní strany v době, kdy dojde žádost o vydání,
- soudně trestný čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany,
- podle právního předpisu dožádané smluvní strany nemůže být trestní stíhání zahájeno nebo rozsudek nemůže být vykonán z důvodů promlčení nebo jiného zákonného důvodu,
- proti osobě, o jejíž vydání se žádá, byl pro týž trestný čin na území dožádané smluvní strany vynesena pravomocný rozsudek nebo bylo trestní stíhání pravomocným rozhodnutím zastaveno.

(2) V případě odmítnutí vydání uvědomí o tom dožádaná smluvní strana dožadující smluvní stranu s uvedením důvodů, pro které se vydání odmítá.

Článek 75

Žádost o vydání

(1) Žádost o vydání musí obsahovat:

- označení dožadujícího orgánu,
- jméno a příjmení vyžádané osoby, její státní občanství, jakož i další osobní údaje a podle možností její popis a její fotografii,
- znění ustanovení právního předpisu dožadující smluvní strany, podle něhož se čin považuje za soudně trestný,
- rozsah způsobené škody.

(2) K žádosti o vydání k provedení trestního řízení se připojí originál nebo ověřený opis zatýkacího rozkazu s popisem skutku, v souvislosti s nímž se o vydání žádá.

(3) K žádosti o vydání k výkonu restu odnětí svobody musí být připojen ověřený opis rozsudku s določkou o nabytí jeho právní moci. Vykonal-li odsouzený již část trestu odnětí svobody, uvede se, jakou část.

Článek 76

Doplnění žádosti o vydání

Neobsahuje-li žádost o vydání všechny potřebné údaje, může dožádaná smluvní strana žádat o jejich doplnění, k čemuž stanoví lhůtu do dvou měsíců. Lhůta stanovená na dobu kratší než dva měsíce se může ze závažných důvodů prodloužit, ani po prodloužení však nesmí přesahovat dva měsíce.

Článek 77

Zatčení za účelem vydání

Dožádaná smluvní strana po obdržení žádosti učiní bezodkladně opatření k zatčení vyžádané osoby, s výjimkou těch případů, kdy k vydání nemůže dojít.

Článek 78

Předběžné zatčení

(1) Zatčení je možno vykonat i před tím, než dojde žádost o vydání, jestliže dožadující smluvní strana o to výslovně požádá a oznámí, že na osobu byl vydán příkaz k zatčení nebo byl proti ní vynesena rozsudek, na jehož základě zamýšlí žádat o vydání. Žádost o předběžné zatčení je možno podat poštou, telegraficky nebo jiným vhodným způsobem vylučujícím jakékoliv pochybnosti.

(2) Příslušné orgány smluvních stran mohou i bez podání žádosti podle odstavce 1 zatknout osobu zdržující se na jejich území, která podle jejich vědomosti spáchala na území druhé smluvní strany soudně trestný čin, pro který se povoluje vydání.

(3) O zatčení podle odstavců 1 a 2 je třeba bezodkladně uvědomit druhou smluvní stranu.

Článek 79

Propuštění zatčené osoby

(1) Dožádaná smluvní strana může osobu zatčenou podle článku 77 této smlouvy propustit na svobodu, jestliže ve lhůtě stanovené podle článku 76 této smlouvy jí dodatečně nebyly zaslány údaje, o jejichž doplnění žádala.

(2) Osobu zatčenou podle článku 78 odst. 1 této smlouvy je možno propustit na svobodu, jestliže žádost o vydání nedojde do jednoho měsíce ode dne, kdy druhé smluvní straně bylo oznámeno předběžné zatčení.

(3) Osoba zatčená podle článku 78 odst. 2 této smlouvy se propustí na svobodu, jestliže žádost o vydání nedojde do jednoho měsíce ode dne, kdy druhé smluvní straně bylo oznámeno předběžné zatčení.

Článek 80

Odklad vydání

Jestliže se proti vyžádané osobě vede trestní řízení nebo jestliže byla odsouzena za jiný trestný čin na území dožádané smluvní strany, může být vydání odloženo do skončení trestního stíhání nebo ukončení výkonu trestu.

Článek 81

Dočasné vydání

(1) Dočasné vydání vyžádané osoby se provede

na základě odůvodněné žádosti dožadující smluvní strany tehdy, jestliže by odklad vydání měl za následek promlčení trestního stíhání, nebo jestliže by v závažné míře ztížil vyšetření soudně trestného činu.

(2) Dočasně vydaná osoba se po vykonání procesních úkonů, pro které byla vydána, ihned vrátí, nejpozději však do tří měsíců ode dne dočasného vydání.

Článek 82

Žádost několika států o vydání

Jestliže o vydání osoby žádá několik států, dožádaná smluvní strana rozhodne, které z těchto žádostí vyhoví. Přitom se přihlíží k státnímu občanství vyžádané osoby, k místu spáchání soudně trestného činu a k jeho závažnosti.

Článek 83

Meze stíhatelnosti vydané osoby

(1) Vydaná osoba nesmí být bez souhlasu dožádané smluvní strany trestně stíhána, ani nesmí být na ní vykonán trest, ani nesmí být vydána třetímu státu pro jiný soudně trestný čin spáchaný před vydáním, než pro který se vydání povolilo.

(2) Souhlas dožádané smluvní strany není třeba, jestliže:

- vydaná osoba neopustí do jednoho měsíce ode dne skončení trestního řízení nebo výkonu trestu území dožadující smluvní strany; do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou vydaná osoba nemohla území dožadující smluvní strany opustit bez svého zavinění,
- vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany a znovu se na toto území dobrovolně vrátila.

Článek 84

Provedení vydání

Dožádaná smluvní strana sdělí dožadující smluvní straně místo a dobu vydání. Vyžádanou osobu je možno propustit na svobodu, jestliže ji dožadující smluvní strana nepřevzme do 15 dnů ode dne stanoveného pro vydání.

Článek 85

Opětovné vydání

V případě, že se vydaná osoba jakýmkoliv způsobem vyhne trestnímu stíhání nebo výkonu trestu a zdržuje se na území dožádané smluvní strany, bude na novou žádost opětovně vydána, aniž by bylo třeba zaslat listiny uvedené v článku 75 této smlouvy.

Článek 86

Oznámení výsledků trestního stíhání

Dožadující smluvní strana bezodkladně uvědomí

dožádanou smluvní stranu o výsledcích trestního stíhání proti vydané osobě zasláním opisu pravomocného rozhodnutí.

Článek 87

Průvoz

(1) Smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes své území průvoz osob, které vydal třetí stát smluvní straně žádající o průvoz. Dožádaná smluvní strana není povinna povolit průvoz osob, jejichž vydání je možno podle této smlouvy odmítnout.

(2) Žádost o povolení průvozu se podává a vyřizuje stejným způsobem jako žádost o vydání.

(3) Dožádaná smluvní strana provede průvoz takovým způsobem, který považuje za nejvhodnější.

(4) Souhlas k průvozu není třeba, jde-li o přelet bez mezipřistání.

Článek 88

Náklady vydání a průvozu

Náklady vydání nese smluvní strana, na jejímž území vznikly. Náklady průvozu nese smluvní strana, která o průvoz žádala.

HLAVA TŘETÍ

Zvláštní ustanovení o právní pomoci v trestních věcech

Článek 89

Dodání osob ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody

Je-li osoba předvolaná jako svědek ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území dožádané smluvní strany, tato smluvní strana zařídí její dopravení na území dožadující smluvní strany, jestliže je její osobní výslech bezpodmínečně nutný; tato osoba musí být držena ve vazbě a po skončení výslechu musí být bez meškání vrácena.

Článek 90

Vydání věci

(1) Věci, které pachatel získal trestným činem, pro který se žádá jeho vydání, nebo věci, které nabyly jako protihodnotu za tyto věci, jakož i věci, které slouží jako důkaz v trestním řízení, budou vydány dožadující smluvní straně, a to i v tom případě, že k vydání pachatele nedojde pro jeho smrt, útěk nebo z jiného důvodu.

(2) Dožádaná smluvní strana může dočasně odložit vydání žádaných věcí, jsou-li potřebné pro jiné trestní řízení.

(3) Práva třetích osob k věcem, které byly vydány druhé smluvní straně, zůstávají nedotčena. Po skončení trestního řízení se tyto věci vrátí smluvní straně, která je zaslala, nebo se s jejím souhlasem vydají přímo oprávněným osobám.

Článek 91

Oznamování odsouzení

(1) Příslušné orgány smluvních stran si navzájem podávají zprávy o pravomocných rozsudcích v trestních věcech, které soudy jedné smluvní strany vydaly proti státním občanům druhé smluvní strany.

(2) Na základě odůvodněné žádosti si příslušné orgány smluvních stran navzájem podávají zprávy o pravomocných rozsudcích a o pravomocných rozhodnutích, jimiž bylo zastaveno řízení i tehdy, týkají-li se osob, které nejsou státními občany dožadující smluvní strany.

(3) Příslušné orgány smluvních stran si navzájem zasílají i zprávy o pravomocných rozhodnutích týkajících se státních občanů druhé smluvní strany, pokud se trestní řízení skončilo zastavením.

(4) Příslušné orgány smluvních stran si na žádost zasílají podle možností otisky prstů osob uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 92

Zasílání výpisů z rejstříku trestů

Příslušné orgány smluvních stran zašlou justičním orgánům druhé smluvní strany na jejich žádost výpisy z rejstříku trestů.

ČÁST ČTVRTÁ

Závěrečná ustanovení

Článek 93

Tato smlouva podléhá ratifikaci a nabude platnosti třicátým dnem po výměně ratifikačních listin. Výměna ratifikačních listin se uskuteční v Budapešti.

Článek 94

Tato smlouva se uzavírá na pět let. Její platnost se prodlužuje vždy na dalších pět let, jestliže ji písemně nevypoví žádná ze smluvních stran nejméně šest měsíců před uplynutím právě probíhajícího pětiletého období.

Článek 95

(1) V den, kterým tato smlouva nabude platnosti, pozbude platnosti Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 2. listopadu 1961.

(2) Pokud Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou ze dne 17. května 1973 odkazuje na Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o úpravě právních vztahů v občanských, rodinných a trestních vě-

cech, bude se tímto odkazem rozumět odkaz na tuto smlouvu.

Dáno v Bratislavě dne 28. března 1989 ve dvou vyhotoveních, každé v slovenském a maďarském jazyku, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou
republiku:
Milan Čič v. r.

Za
Maďarskou lidovou
republiku:
Káhmán Kulcsár v. r.